

[Lilli Gyldenkilde]

Det er helt klart, at vi ikke kan blive ved med at leve med disse regler. Derfor vil jeg godt spørge arbejdsministeren generelt, om ikke hun vil være med til at tydeliggøre de her ting, så vi kan blive fri for at belaste systemet, ikke mindst ankesystemet, med alle disse sager, som rent ud sagt er tåbelige.

Formanden:

Og vi tager den sidste medspørger med, det er hr. Thoft.

Thoft (SF):

Det væsentlige i de her sager er netop, at der er tale om amatører, og at de radiostationer, der er tale om, f.eks. Radio Århus i det område, jeg selv kommer fra, som princip ikke har ansatte. Det levnedede kulturministeriets bevilling som bekendt heller ikke mulighed for. De eneste ansatte på Radio Århus er det tekniske personale, som – hvis jeg må sige det lidt primitivt – passer knapperne for dem, der skal lave udsendelserne.

Det er bekymrende, at 300.000 mennesker berøves muligheden for at deltage i produktionen af udsendelser, fordi det koster penge. De står jo til rådighed for arbejdsmarkedet. Det, der er problemet, er ikke, at de ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, men at der ikke er noget arbejde til dem.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Hvis man skulle bruge en af de vendinger, som har været brugt her, nemlig hvis det var sådan lidt pusleri i fritiden, så er det klart, at det er en fritidsaktivitet. Det, der er afgørende, er altså, om det normalt ville have været udbudt som lønnet arbejde, så at man ikke kom uden om at besætte en stilling ved at tage en person ind, og hvor man får finansieret det, fordi en person er på arbejdsløshedsdagpenge. Derfor må der være en afgrænsning af at undgå det misbrug, der kan være i at tage dagpengemodtagere ind og så lade være med at ansætte normal arbejdskraft.

Folk skal selvfølgelig have lov til at lave det, de har lavet som almindelig fritidsaktivitet, før de blev arbejdsløse, hvis man kan afgrænse det som en klar fritidsaktivitet. Vi har haft diskussioner om idrætslederne. Der findes rundt omkring i landet nogle små klubber, hvor det er en del af ens fritidsaktivitet, at man er idrætsleder, og dér vil der

ikke være tale om, at man skal trækkes i sine dagpenge. Hvis der derimod er tale om nogle af de meget store klubber, der findes i de store byområder, hvor man normalt har en lønnet person ansat, så kan man altså ikke komme og sige: o.k., nu tager vi en ledig ind. Vores økonomi er sådan, at vi ellers ikke ville have taget en ind, og i stedet for beskæftiger vi en ledig, og så er det en fritidsaktivitet, uanset om den pågældende ellers er ægte engageret i det.

Jeg vil sige til fru Elisabeth Bruun Olesen, at der ikke er tale om en fejlfortolkning. Der er ikke tale om, at ministeren har fejlfortolket en bekendtgørelse. Det er jo den enkelte A-kasse, der i første omgang skal tage stilling til, om medlemmet opfylder betingelserne for ikke at få fradrag eller for at få fradrag i dagpengene, og dernæst er det arbejdsdirektoratet som ankeinstans. Jeg vil også sige, at den næste ankeinstans ikke er mig, men ankenævnet.

Vi kan se på, om reglerne er klare nok. Jeg mener, de er det, men hvis der er behov for en tydeliggørelse, vil jeg selvfølgelig gerne være med til det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 66

15) Til *arbejdsministeren* af:

Bakholt (S):

»Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med ånden i loven om arbejdstilbud til ledige, at en arbejdsgiver ansætter sin samlever?«

Skriftlig begrundelse

Af en artikel i Ekstra Bladet den 26. januar 1984 fremgår det, at socialinspektøren i Lundtoft kommune har ansat en langtidslidig samleverske i sit private skatterådgivningskontor.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Spørgsmålet om ånden i en lov eller en bekendtgørelse kan næsten altid gøres til genstand for diskussion.

Mere konkret kan jeg om spørgsmålet oplyse, at arbejdsdirektoratet den 23. september 1982 har meddelt arbejdsformidlingskontorerne og arbejdsløhedskasserne, at en lang-